

gjort gjældende i Folkethinget uden at møde Indsigelse; men, idet jeg hævder, at der maa være en stor Frihed for den høitærede Minister, til at benytte denne Ret til de bevilgede Summers Omflytning ved Nybygninger, skal jeg ikke for mit eget Bekommende i dette Dieblisk udtale mig bestemt om den absolute Grændse, thi der er Meget her at bemærke; men det er upraktisk at komme til en bestemt Afslutning efter den Gang, Forhandlingerne have taget. Havde den høitærede Minister erklæret, at han, hvis det ikke fra Rigsdagens Side mødte nogen Indvending, uden videre vilde overføre Summen fra Træskibet til Pantserfjæbsbygningen, saa at det, man ønskede at opnaae, kunde fyldestgøres, uden at Finantsloven af den Grund sendtes tilbage til Folkethinget, da var det værd at komme ind paa en udtømmende Behandling af det her opfaste Spørgsmaal, om dette kunde forenes med Ordene; men, saaledes som den høitærede Minister har stillet sig, vil det være ønskeligt at optage dette Spørgsmaal til udlømmende Forhandling. For mig er Sagen den, at Spørgsmaalet om Træskibets Nytte — ikke i den Forstand, at det jo altid er ganske behageligt, om En vil forære Staten et saadant Skib — at Spørgsmaalet om Nytten af at anvende vore smaa Midler, 500,000 Rb., paa et Træskib i disse 2 Aar, er mig overordentlig tvivlsomt netop efter de deelte Meninger, der tvivlsomt foreligge, medens derimod alle de Sagkyndige med Ministeren i Spidsen ere enige om at tilraade det andet Skib, og det er aldeles klart, at det for et Skib, hvis Bygning skal strække sig igjennem flere Aar — det er mig umuligt, og det kunde aldrig falde mig ind at udtale nogen bestemt, absolut Mening om, hvor hurtigt det kunde gøres færdigt — men jeg siger det er klart, at, naar man alvorligt og med Energi vil drive paa Arbejds Udførelse, er det ikke ligegyldigt, om man i de første 2 Aar henlægger 500,000 Rb. af vore smaa Midler til et andet Formaal af forholdsmæssig tvivlsom Betydning. Her troer jeg, at den sunde Fornuft er tilstrækkelig til at sige, at det er meget væsentligt, om man kan anvende 500,000 Rb. eller ikke. Vi staae aabenbart ikke her ved noget som helst brændende Spørgsmaal, der

er ikke mindste Tanke her om Krig i den nærmeste Fremtid, thi der skal jo begyndes paa Bygningen af et Krigsskib, hvortil der vil medgaae flere Aar, men her er Spørgsmaal om saa hurtigt, som Omstændighederne tillade det, at tilveiebringe et kraftigt Pantserfjæb efter den Plan, som vedkommende Sagkyndige og den ærede Minister selv have fundet hensigtsmæssig. Og det maa den høitærede Minister nu tillade mig at sige, at der efter Alt, hvad vi have hørt af ham, vel kan være Grund til at frygte for, at han snarere vil sætte for Liden end for megen Kraft paa Gjennemførelsen af et saadant Pantserfjæb, saa at der vel kan være Opfordring for Rigsdagen til fra sin Side at gjøre, hvad der staaer i dens Magt, for at alle Kræfter, som kunne tilveiebringes med de Bevillinger, hvorover der kan raades, blive satte paa det store Skib, hvis Bygning Alle ere enige om. Lad mig som Bevis paa Nødvendigheden af en stærk Tilskyndelse her nævne een Ting. Seg maa sige — det skulde være mig kjær, om jeg tog feil, men jeg troer ikke, at jeg tager feil — at jeg troer i den sidste Tid ved at sammenholde, hvad den høitærede Minister ved forskjellige Leiligheder har sagt, at have gjort en Opdagelse, der vidner om en saa besynderlig Forretningsgang i Ministeriet, at man virkelig ikke kan Andet end studse og blive bedrøvet derover. Det er klart, at Tegningen til et saadant større Pantserfjæb, hvis Bygning her er Tale om, maa undergaae en meget nøiagtig Prøvelse. Det er klart, at, jo hurtigere Prøvelsen begynder, desto hurtigere bliver den færdig, desto hurtigere kan der begyndes, desto hurtigere kan Bygningen blive færdig. Fremfor Alt, jo hurtigere Tegningen endelig godkjendes, desto hurtigere kunne Materialerne osv. indkjøbes. Men nu har jeg forstaaet den høitærede Ministers Udtalelse i Rigsdagen saaledes, at den Tegning, efter hvilken der nærmest er Spørgsmaal om at bygge, denne Tegning, som er udkommen for flere Maaneders siden, i al denne Tid har ligget heroppe i Rigsdagen, ja, at den har været her er jo ganske i sin Orden, men er bleven afgiven her saaledes, at Ministeriet ikke forinden har skaffet sig en Gjenpart, eller rettere ladet os faae